

พิษและอันตรายในของเล่นเด็กและมาตรการความปลอดภัย

นลินี ศรีพวง¹, มาลี พงษ์โสภณ¹

¹สำนักโรคจากการประกอบอาชีพและสิ่งแวดล้อม กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการป้องกันควบคุมโรคและภัยสุขภาพสำหรับเด็กในช่วงอายุแรกเกิดถึง 12 ปี โดยดำเนินการศึกษาในช่วงเดือนตุลาคม 2550 ถึงเดือนกันยายน 2551 ใน 10 จังหวัดเป้าหมาย ได้แก่ กรุงเทพมหานคร กาญจนบุรี สมุทรปราการ ฉะเชิงเทรา เชียงใหม่ แพร่ ขอนแก่น อุบลราชธานี สุราษฎร์ธานีและสงขลา ในกลุ่มผู้ผลิต กลุ่มผู้บริโภค กลุ่มผู้ขาย และกลุ่มหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ด้วยการสำรวจข้อมูลในพื้นที่และสัมภาษณ์ วิเคราะห์ตัวอย่างของเล่นเด็กทางห้องปฏิบัติการ วิเคราะห์ข้อมูลและแปลผลด้วยสถิติเชิงพรรณนา สรุปผลการศึกษาแล้วนำเสนอในรูปร้อยละ

ผลการศึกษาพบว่า ร้อยละ 90 ของผู้ผลิตของเล่นเด็ก ไม่มีองค์ความรู้และไม่มีคำแนะนำด้านการผลิตของเล่นเด็กที่ปลอดภัย ร้อยละ 90 ของตัวอย่างของเล่นเด็กมีระดับความดังของเสียงมากและมีสารเคมีหลายชนิดเจือปนอยู่ ร้อยละ 79.3 ของเด็กมีอาการผื่นคันของร่างกายภายหลังการเล่นของเล่น ร้อยละ 80 ของผู้บริโภคเลือกซื้อของเล่นเด็กตามรายได้ ทศนคติและประเพณีท้องถิ่น ร้อยละ 90 ของทุกกลุ่มเป้าหมายขาดความรู้ในการเลือกซื้อ-ขายของเล่นที่ปลอดภัยและมาตรการความปลอดภัยและกลไกทางกฎหมาย ร้อยละ 70 ของสถานศึกษาขาดความตระหนักในการเลือกของเล่นสำหรับเด็ก

ด้วยเหตุนี้ จึงควรมีการให้ความรู้แก่ประชาชนทุกกลุ่มเกี่ยวกับของเล่นเด็กที่ปลอดภัยและเหมาะสมกับพัฒนาการตามวัยของเด็ก โดยสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดควรเป็นหน่วยงานหลักและร่วมกับหน่วยงานในสังกัดกรมควบคุมโรค หน่วยงานด้านการศึกษาและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และควรบรรจุมาตรการการเลือกซื้อของเล่นเด็กไว้ในระเบียบการจัดซื้อของเล่นเด็กในสถานศึกษาและสถานที่ที่จัดเตรียมให้เด็กเล่น

คำสำคัญ: สารเคมี พิษและอันตรายในของเล่นเด็ก ทศนคติ ประเพณีท้องถิ่น มาตรการความปลอดภัย

The Chemicals Toxicology and Danger Research of Children Toys

Nalinee Sripaung^{1*}, Malee Pongsopon¹

Bureau of Occupational and Environmental Diseases, Department of Disease Control,

Ministry of Public Health

ABSTRACT

This study was aimed to establish the policy recommendation for prevention and control of children diseases and danger at age not over than 12 years. The study was proceeded during October 2007 to September 2008 in 10 provinces: Bangkok, Kanchanaburi, Samuthprakarn, Chacheongsao, Chiangmai, Prael, Konkhan, Ubolratchathai, Suratthani, and Songkla. The four target groups (toys producers, consumers, salers, and related organizations) were focused. The walk through survey, in-depth interview, sampling children toys nearby school, and analyzing the chemicals contamination in children toys were carried out . Data were analyzed and interpreted by descriptive statistic and presented by percentage.

The results showed 90 percentage of producers had neither knowledge nor concerning with safety measures and legislation. The 90 percentage of children toys samples had high sound level and consisted of toxic chemicals. The 70 percentage of children toys in school easily dominated the accident. The 79.3 percentage of children had abnormal sign and symptom after playing the children toys. The 80 percentage of consumers chose children toys by income, attitude and local tradition. The 90 percentage of target group lacked of related knowledge. The 70 percentage of educational places also lacked of knowledge for sale and consume of safety toys and children age.

Thus, the knowledge of safety toys and children age should be provided to community. The provincial public health officers should be the node of the process by cooperating with prevention and control organizations, local educational organizations and the local administrative organizations. Besides, the measures for safety toys consumption should be integrated with formal buying at retail in the educational places and the playground.

Key Words: Chemicals, Toxicity and Danger in Children Toys, Attitude, Tradition, Safety Measures